Emigrarea turcilor din Dobrogea,

mijloc de imbogăţire a unor aventurieri

„Mohagir Babasâ", tatăl refugiaţilor in cercetarea justiţiei

Constanţa, 19 Decembrie

De aproape şapte ani portul Constanţa este locul prin care locuitorii turci din Dobrogea şi alte părţi iau drumul către patrie, chemaţi acolo de politica regeneratoare a lui Kemal Ataturk, care după scurgerea atâtor secole s'a gândit să strângă de pe meleagurile estice ale Europei sutele de mii de musulmani împinse aci de marea împărăţie otomană a vechilor Sultani.

Turcii dobrogeni au răspuns apelului marelui reformator şi părăsind pământul, în care au trăit atâtea sute de ani, au plecat pe calea apei în lungi convoaie de vapoare spre a se sălăşlui în Anatolia. Procesul emigrării musulmanilor trebue înţeles numai astfel, deoarece unii dintre ei, neforţaţi de nimeni, au plecat lăsând gospodării frumoase, o viaţă sigură şi tihnită, dar au plecat totuşi la influenţa pe care anii nu au putut-o şterge şi care exercita asupra lor atracţia Orientului pe care a colindat Profetul.

Lăsând la oparte alte consideraţiuni ce s'ar putea face în jurul acestei chestiuni, ne vom opri asupra unui fapt penal, născut din emigrarea turcilor dobrogeni şi despre care „Universul" a mai scris în câteva rânduri

Pădure fără uscături nu există şi deci iată şi proverbiala cinste musulmană răsturnată.

Cazul de care ne vom ocupa mai jos înfăţişează un aspect care nu interesează numai pe turcii încă rămaşi în Dobrogea şi amatori de plecare, ci şi autorităţile noastre cari abia acum, la spartul târgului, reuşesc să împiedice un nou sistem de contrabandă, ingenios dealtfel, pe spinarea economiei naţionale.

„MOHAGIR BABASA", TATAL REFUGIAŢILOR

In cercetarea cabinetului II al tribunalului Constanţa se găseşte în prezent un anume Mustafa Riza, supranumit pe turceşte „Mohagir Babasâ" — tatăl refugiaţilor.

Numitul după câteva afaceri încercate, dar nereuşite pe la Ada-Kaleh, în continuu dornic însă de o rapidă îmbogăţire, găseşte câmp prielnic intenţiunilor sale în exploatarea emigranţilor turci din Dobrogea şi îşi extinde aceste operaţiuni mai cu seamă după tratatul dela Craiova, când şi restul de turci rămaşi în Cadrilater îşi iau calabalâcul şi vor să plece în Turcia, deşi primirea lor acolo, începuse să fie condiţionată.

Abil, Mohagir Babasâ, speculează simplitatea recunoscută a turcilor şi înfiinţează anul acesta un birou la Constanţa pe str. Griviţa nr. 38, unde printr'o reclamă bine susţinută de către ciracii săi, atrage zilnic numeroşi conaţionali, cărora le estorchează importante sume de bani ca să le îndeplinească formalităţile de emigrare.

Astfel pentru fiecare amator de plecare în Turcia încasa 300 lei taxă de înscriere în listele de emigranţi, 1000 lei pentru autorizaţia de scoatere a caiilor, căruţelor şi vitelor şi 1100 lei sumă ce reprezintă costul călătoriei până în Turcia la cl. IV-a şi 1800—2000 lei pentru cl. III-a.

INCEPE SA SE DEZICA PROVERBIALA RABDARE A TURCULUI

Un alt percept pe care Mustafa Riza l'a adoptat întreprinderei sale a fost: turcul rabdă.

Şi ca atare a speculat această proverbială calitate turcească la maxim. Oamenii de la cari încasase banii erau sistematic amânaţi, când veneau să se intereseze de plecarea lor.

Insă pentru tot cojocul se găseşte un ac. De data aceasta s'a găsit şi unul pentru fesul „părintelui refugiaţilor".

Trei tineri din insula Ada-Kaleh, veniţi la Constanţa, spre a pleca în Turcia, s'au adresat şi ei biroului din str. Griviţa nr. 38. Au plătit câte 5500 lei fiecare şi au aşteptat cu nerăbdare plecarea. Aceasta însă n'a reuşit s'o facă decât unul dintre ei, iar ceilalţi doi nemaiputând suporta alte amânări, au început să se alarmeze, au reclamat pe la forurile otomane şi în cele din urmă au ameninţat cu parchetul.

Ameninţările celor doi, au fost urmate de gestul „părintesc" al lui Mustafa Riza, de a le restitui banii. Alarma celor doi tineri însă a avut urmarea că s'au sesizat despre operaţiunile lui Mohagir Babasâ conducătorii musulmanilor dobrogeni, inclusiv consulatului şi atunci afacerile i s'au cam încurcat.

In prezent cercetările ce se fac urmează a stabili vinovăţia lui Mustafa Riza în această parte a afacerilor sale; noi vom desvălui în cele de mai jos o altă latură, care interesează direct autorităţile noastre.

TURCI DIN DOBROGEA DECLARAŢI CA REFUGIAŢI DIN CADRILATER

Remarcăm mai sus că guvernul turc a luat măsura de a condiţiona primirea turcilor din România şi anume a acordat preferinţă turcilor din Cadrilater, refugiaţi în urma cedării acestei regiuni Bulgariei.

Mustafa Riza spre a nu-şi desminţi porecla şi cu intenţiunile cele mai pământeşti a început să transforme şi pe turcii din Dobrogea în refugiaţi din Cadrilater, luându-le acestora din urmă taxe mai mari.

Atraşi de promisiunile ce li se făceau turcii dobrogeni cultivaţi pentru plecarea în Anatolia printr'o propagandă bine susţinută au început să-şi vândă gospodăriile, vitele şi tot ceeace nu puteau lua cu ei.

Urmarea a fost că astăzi stau fără niciun rost pe drumuri, cheltuind banii ce-i au şi se mângâe cu speranţa că Mohagir Babasâ va avea grijă de ei.

Deocamdată este bine să se ştie şi mai cu seamă de victimele lui Mustafa Riză, că listele întocmite de ei nu mai au nicio valoare, ci constituesc în prezent numai nouă piese la dosarul său.

CONTRABANDA DE VITE ROMANESTI

Afacerea Mustafa Riza sau Mohagir Babasâ, dă la lumină însă un ingenios sistem de contrabandă cu vite româneşti, afacere personală a delicventului şi pe care acesta o săvârşea prin intermediul naivilor pe cari reuşea să-i transporte în Turcia.

Din declaraţiunile ce s'au dat judelui instructor şi din unele acte ce s'au prezintat rezultă că Mustafa Riza proceda astfel:

El cumpăra prin oamenii săi vite dela diferiţi locuitori din Dobrogea şi mai cu seamă dela refugiaţii din Cadrilater, le trecea pe liste ca fiind proprietatea turcilor ce se emigrau şi când ajungeau la destinaţie erau luate de agenţii săi din Turcia, şi vândute.

In felul acesta Mustafa Riza făcea un veritabil export de vite, mascat însă beneficiind de faptul că pe această cale se sustrăgeau taxele vamale

Această afacere a lui Mustafa Riza interesează direct pe anchetatori, deoarece ea lezează legiuirile noastre, integrându-se perfect în calificarea de contrabandă.

Ceeace trebue notat e faptul că Mustafa Riza, aşa zisul tată al refugiaţilor turci nu se ştie bine nici cu autorităţile din Turcia, unde după câte am aflat numitul este indezirabil. In această privinţă ţinem să arătăm, că acum doi ani, o fiică a lui a fost arestată la Istanbul, ea făcându-se vinovată de trafic de devize.

Asupra acestui caz, vom reveni paralel cu nouile descoperiri pe care le va face instrucţia.

CONST. NEICU

Inaugurarea bazarului

de daruri de Crăciun al Corpului legionarelor

Vineri a fost solemnitatea inaugurării bazarului cu daruri de Crăciun al Corpului legionarelor în sala ziarului „Cuvântul".

Slujba religioasă a fost oficiată de părintele Comana, ajutat de încă 2 preoţi.

La sfârşi părintele Comana a vorbit despre însemnătatea acestui Bazar şi a vredniciei legionare.

Au participat la această solemnitate d-na Elena Corneliu Z. Codreanu, d-na Elvira Horia Sima, d-na şi d. Vasile Iasinschi ministrul Muncii, d. Al. Constant subsecretar de stat la Propagandă, d. Victor Medrea, secretar general la Propagandă, avocat Fănică Anastasescu, Nelu Mânzatu, directorul Soc. Radio-Difuziune, scriitorul Ionel Teodoreanu, Andrei Ionescu, D. Groza com. Corp. Muncitoresc, Viorel Trifa preş U. N. S. C. R., d Bart, Livezianu, C. Dimitriu, fost ministru, D. Nestor, d-nele dr. Marin, Liliana Cotigă, av. Adriana Angelescu, d-ra Natalia Gheorghiu, d. Turcan comisar pentru refugiaţi prof. Macrin, dir. Muncii, d. Titi Christescu, etc.

Din partea conducerii studenţilor legionare, onorurile au fost date de către cam. comandantă Lucia Trandafir iar din partea ziarului de către d. avocat Fănică Anastasescu.

Invitaţii au vizitat apoi Bazarul Au făcut o deosebită impresie ţesăturile româneşti lucrate pe pergament, cărticica şefului de cuib, cântece legionare, etc. Cărţi legate în piele, icoane lucrate artistic în metaloplastie de către elevele F. D. C., calendarele cu sf. Arhanghel şi alte figuri reprezentative legionare, vase de ceramică, împletituri de lână, covoraşe în motive oltenesti, muntenesti, bucovinene, calendare pe sticlă, pe pergament, picturi de lemn, icoane legionare. Foarte multe lucrări au fost reţinute.

BAZARUL DIN SALA DALLES

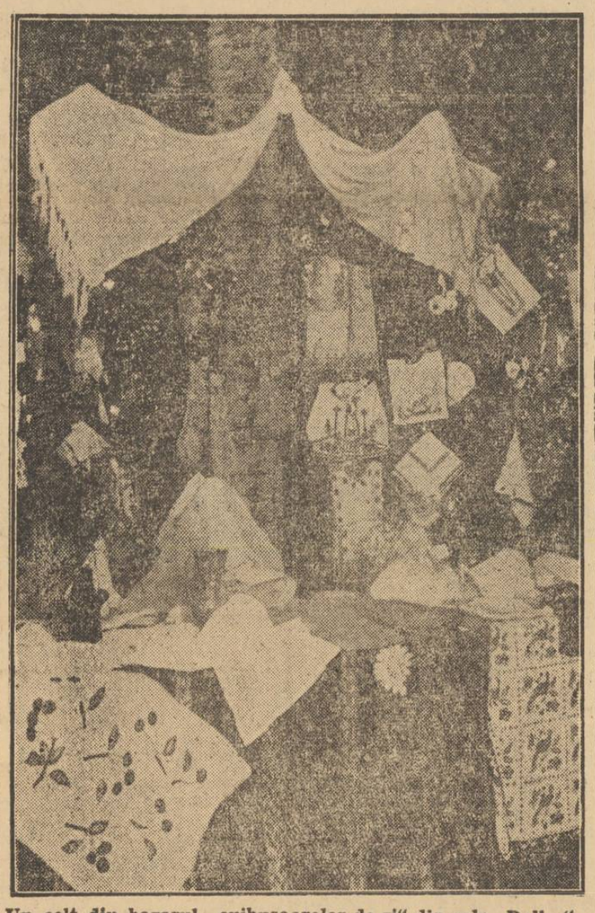

Un colţ din bazarul „cuibuşoarelor de zi" din sala „Dalles"

Recepţia dela Uniunea

intelectuală română in cinstea refugiaţilor intelectuali din Basarabia, Bucovina şi Transilvania

La Casa Femeii a fost o recepţie dată de Uniunea Intelectuală Română, din iniţiativa d-nei Alexandrina Gr. Cantacuzino, în cinstea refugiaţilor intelectuali din Basarabia, Transilvania şi Bucovina.

Intr'o atmosferă de caldă prietenie s'a desfăşurat un program ales, la care au luat parte peste 200 de invitaţi Bucovineni, Ardeleni şi Basarabeni printre cari: d-na şi d. Pelivan, fost ministru; d-na şi d. Pan Halippa, fost ministru; d. Flondor, fost ministru; d. profesor Ciobanu; d-na şi d. Donici; d-na şi d. Simineţi; d-na şi d. Pop, preşedintele societăţii „Astra" dela Oradea; d-na şi d. Cristi; d-na Brăileanu; dr. Bcdea; dr. Em. Anca; d-na Krupenski; d-na şi d. Elena Alistar; părintele Lucanu, d-nele Isanos, Mălăşescu, Eliade, dr. Victor Vancea, d-na şi d. Cazaciiu etc., etc., şi membrii Uniunii Intelectuale.

D-na Alexandrina Cantacuzino, preşedinta Uniunii Intelectuale Române, a arătat scopul acestei întruniri, menită a determina o apropiere sufletească, de solidaritate activă, o unitate de conştiinţă, care să dea posibilitatea de a ancora sufletele în nădejdea de biruinţă ce nu poate să nu vie după atâtea grele şi neaşteptate lovituri, dacă ne întărim, dacă formăm o massă compactă, gata la toate jertfele pentru cele mai sfinte năzuinţi.

In numele martirilor jertfiţi pentru cauza românismului, d-na Cantacuzino a cerut câteva clipe de reculegere, după care a adus un omagiu de nestrămutat devotament către Tron şi Dinastie.

D. profesor Petrovici, membru în comitetul Uniunii Intelectuale, a analizat cauzele înfrângerii; a arătat în mod impresionant defetismul general care ne-a dus la prăbuşirea pe care neamul acesta nu o merita, urând o renaştere în toate direcţiile.

A urmat un bogat program, întocmit de d-na Aida Vrioni, vice-preşedinta Uniunii Intelectuale, la care au dat un preţios concurs: d-na Guţianu; bariton Arnăutu acompaniat la piano de d-na Mihăilescu-Toscani. A recitat versuri basarabene d-na Olga Cruşevan Florescu şi d-na Sorceanu a citit rugăciunea femeii basarabene.

„SOCIALISM NAŢIONAL"

Conferinţa d-lui prof. Traian Brăileanu, ministrul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, ţinută la Ploeşti

Joi 19, c. d. prof. Traian Brăileanu a ţinut o conferinţă la teatrul Odeon din Ploeşti.

In conferinţa d-sale, d. ministru Brăileanu după ce a arătat că nenorocirea neamului nostru din vechime şi până acum nu ne-a venit de cât dela învrăjbirea dintre fraţi, sublinează că dela începuturile înjghebării noastre politice lupta cea mai aprigă a fost dusă între săraci şi bogaţi

Punând problema pe plan istoric, d-sa analizează condiţia umană dealungul veacurilor, de la cetăţile antice, până în zilele noastre. Prezintă apoi sintetic raporturile dintre bogaţi şi săraci, lupta acestora de a lua locul celor dintâi, în lumina ideilor care căutau să dea îndreptare unora sau altora.

Apoi d-sa trece la problema evreiască.

Problema jidovească n'a fost şi nu este o problemă religioasă în sine, ea este o problemă de luptă între neamuri, de luptă între un neam care trebuie să-şi păstreze şi să-şi întărească stăpânirea în ţara proprie şi între alt neam, care caută să-şi institue dominaţia sa într'o ţară străină.

In 1922, când a început mişcarea studenţească, Căpitanul şi cei câţiva studenţi din jurul lui au prins în mod intuitiv această primejdie, au văzut că mergând pe calea aceasta soarta ţării noastre şi a neamului românesc este pecetluită fiindcă la noi, mai mult decât în oricare altă ţară, între clasa conducătoare şi clasa de mai jos s'a interpus acest neam străin în masse compacte „a pus mâna pe bogăţii, pe presă, pe toate mijloacele de propagandă s'a infiltrat prin masoneriile în clasa conducătoare, cât şi prin căsătorii mixte. Astfel că neamul românesc era să cadă pradă unei revoluţii, condusă de jidani şi desăvârşită de proletariatul român şi creştin

Căpitanul şi Mişcarea Legionară au pornit atunci o propagandă sericoasă, nu făgăduind că vor realiza această revoluţie prin târpirea a tot ce este conducător român, ci arătând românilor că suntem cu toţii de un sânge, că suntem fraţi, că avem acelaş Dumnezeu, că jertfele pe care le-a adus neamul românesc în decursul vremurilor pentru păstrarea unităţii naţiei, în lupta ei cu alte naţii, nu trebuie să fie zadarnice, că toate aceste exemple de eroism, de dragoste pentru ţară, toate aceste bunuri eterne ale omenirii trebuie să formeze ţinta aoţiunii noastre a tuturor.

Căpitanul n'a făcut propagandă pentru aceste idei, ci a făcut tabere de muncă, unde să se înfrăţească toţi muncitorii, şi cel ce munceşte cu braţele şi cel ce munceşte cu mintea, unde alături de studenţi, de profesori, să stea şi muncitorii dela fabrici şi muncitorii dela plug, astfel ca în aceste talere de muncă să reînvie icoana sfântă a Patriei româneşti în toate sufletele, să reînvie în culori atât de strălucite încât să dispară orice urâ şi orice vrajbă între fraţi.

Şi a mai spus Căpitanul şi conducătorii Mişcării Legionare că lupta împotriva celor rătăciţi, împotriva celor intraţi în slujba unui neam străin, care ne vrea pieirea, lupta aceasta trebuie dusă prin pilde de jertfă şi de dragoste între români.

Ideia creştină de dragoste între fraţi, fără deosebire de condiţiunea şi de starea socială, aceasta este ideea călăuzitoare a Legiunii. Din această idee a izvorît toată organizaţia Legionară menită să ajute pe cei săraci; Ajutorul Legionar este înfăptuirea idei creştine: la aceiaş masă, la aceiaşi mâncare să se întruneaască şi muncitorul şi intelectualul, şi să dispară invidia şi ura celui sărac împotriva celui bogat; să se deschidă calea pentru copiii ieşiţi de jos către posturi mai înalte, atunci când meritul personal este evident, nu pentru a se îmbogăţi, ci pentru a sluji şi mai bine Patria.

Clasele de sus să-şi dea aşa dar seama că au o datorie faţă de cele de jos, să împărtăşească din prisosul lor şi celor săraci; iar cei săraci să nu se uite cu priviri duşmănoase la cei bogaţi cu gândul de deposedare şi de exterminare a acestora, ci să dea celor bogaţi exemplul de răbdare şi de muncă disciplinată. Implinindu-şi astfel şi unii şi alţii îndatoririle faţă de patrie, se poate ajunge la acea unitate de vederi, la acea unitate a sufletelor care singură poate garanta viitorul acestei ţări

Deci împotriva teoriei socialismului marxist, atât în Italia şi Germania, cât şi la noi, s'a aşezat la baza nouei ordine sociale nu ideia de exterminare şi de deposedare a clasei conducătoare, ci de împăcare între clase, de nivelare am putea zice a bunurilor şi de deschidere a drumului pentru o circulaţie de jos în sus.

Socialism naţional, spre deosebire de celalt socialism al veacului trecut, înseamnă că dreptatea trebue să domnească în comunitatea naţională, că problema socială care a neliniştit neamul de veacuri trebue deslegată în temeiul principiului creştin, iar când intervine raţiunea, cu calculul ei, nu poate să ne dea decât această ierarhie, această organizare a muncii, care să dea roadele cele mai bogate pentru ţară nu numai în domeniul economic dar şi în domeniul spiritual şi artistic.

Fie că este vorba de învăţători sau profesori, fie că este vorba de muncitorii din fabrici, toată munca trebuie pusă în slujba Patriei, pentru ca Patria să strălucească cât mai puternic, pentru ca ea să existe mereu.

Neamul care are o ţară atât de bogată să dea exemplu de solidaritate internă, de dragoste între fraţi şi să devină atât de tare încât la nevoie să poate zdrobi duşmanul, oricât de grozav ar fi el.

Toate puterile noastre pentru apărarea Patriei.

Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

Serbarea pomului de Crăciun

a muncitorului legionar

In cadrul sărbătoririi „Intâiului pom de Crăciun al Muncitorului Legionar" care are loc în ziua de Duminică 22 Decembrie orele 4 p. m. la „Scala", vor cânta cântece de stea şi colinde ansamblul corului „Cuibului Elisa Zelea Codreanu", compus din camaradele primadone ale Operei Române: *Nestorescu Mimi, Tassian Valentina, Nanescu Tana, Dumitriu Nelly, Dima Lizeta şi Georgescu Lizeta.*

Intre un impresionant buchet de voci atât de cunoscute şi atât de admirate de publicul românesc, care vine să înfrumuseţeze impozanta şi tradiţionala festivitate legionară a Pomului de Crăciun dela „Scala".

Consfătuirea asociaţiei refugiaţilor

şi expulzaţilor din Nordul Ardealului, secţia judeţului Făgăraş

Duminică, 15 Decembrie, în sala de mese a internatului liceului „Radu Negru" din Făgăraş, s'a ţinut prima adunare a refugiaţilor şi expulzaţilor din nordul Ardealului, aflători azi în oraşul şi judeţul Făgăraş, convocaţi pentru a se sfătui în ceeace priveşte soarta lor

Adunarea a fost deschisă la ora 10, de către d. profesor *Boier Valer*, dela liceul „Radu Negru", în calitate de preşedinte de vârstă, asistat fiind de către d. pretor Octavian Giurca şi de d. profesor Andrei Crăciun dela liceul „Radu Negru".

Luând cuvântul d. pretor *Ciurca*, arată situaţia numerică şi pe categorii profesionale a refugiaţilor din acest judeţ, să se constituiască în asociaţie asemenea celor din judeţele Alba şi Sibiu. etc.

Propunerea fiind primită cu unanimitate, se procedează la alegerea unui comitet de conducere, un preşedinte, un vice-preşedinte un secretar, şi 13 membri.

La alegerea comitetului având-se în vedere ca fiecare judeţ părăsit să fie reprezentat, sau proclamat ca aleşi următorii: preşedinte d. pretor Octavian Giurca refugiat din Cluc, vice-preşedinte d. profesor Andrei Crăciun refugiat din Oradea, secretar d. Toflea Dumitru din Cluc, membri: Nicolae Comanici, revizor pensionar Cluc; Petru Marcu prof. Trei-Scaune, Silviu Tamaş prof. Satu Mare, Vasile Lazăr pretor Maramureş, Vasile Bodean Maramureş, Andrei Bogdan prof. Blaj, Silviu Pop ing. agronom Cluj Iongin Bucur profesor Bistriţa, Eugen Turcu Someş, Haralambie Dolejan ing. agronom Mureş Gheorghe Ivan protopop Odorhelu, dr Aurel Novac notar Dublic, Trei Scaune şi Aurel Laslo avocat Odorhelu.

După efectuarea alegerii comitetului, d. preşedinte Octavian Giurca, declară constituită „Asociaţia refugiaţilor şi expulzaţilor din nordul Ardealului, secţia Făgăraş, şi supune desbaterii adunării generale următoarele chestiuni:

Redactarea unui scurt memoriu din partea fiecăruia refugiat şi expulzat, însoţit de câte patru fotografii, format carte postală, bust, faţa mare Prefecturaa le va înainta Asociaţiei generale a refugiaţilor şi expulzaţilor Bucureşti.

Apoi câte o declaraţie în patru exemplare scrisă pe hârtie ministerială format cerere şi cu margo, semnată în original, iar un exemplar din cele patru să fie scris neapărat cu mâna proprie.

In această declaraţie, fiecare refugiat sau expulzat, (din familie numai capul familiei), va da răspunsuri absolut precise şi autentice la întrebările din comunicatul Asociaţiei generale nr. 102

In privinţa fotografiilor adunarea generală, a hotărît să se execute toate fotografiile necesare la un atelier, respectiv de către un fotograf refugiat.

Mulţumind participanţilor pentru colaborarea dovedită, şi pentru încrederea acordată preşedintelui şi întregului comitet, d preşedinte Giurca închide adunarea generală cerând fiecărui membru să se conformeze stăruitor care vor fi date publicităţei.

Conferinţa dunăreană

şi-a suspendat lucrările

Primim următorul comunicat:

Conferinţa Dunăreană dela Bucureşti care s'a ocupat de chestiunile Dunării maritime, a decis în şedinţa sa plenară dela 20 Decembrie, prezidată de d. ministru V. V. Pella, să-şi suspende lucrările şi să le reia în a doua jumătate a lunei Ianuarie 1941.

Serbarea datinilor de Crăciun

organizată in sala „Arta" de ministerul externelor impreună cu ministerul propagandei

Ofiţeri din misiunea germană urmăresc desfăşura rea programului

Sărbătorile ernei sunt la poporul român prilejul desfăşurărei unor serii de datini însoţite de muzică pe cât de felurite pe atât de interesante.

Timpul acestor datine este în multe părţi dela Ajunul sau preziua ajunului de Crăciun până la Bobotează. Sunt însă şi regiuni unde ele încep dela Sf. Niculae.

Pentru cunoaşterea mai bine a acestor datine de către prietenii Românieî, prieteni sinceri pentru care noul Stat naţional-legionar a făcut sacrificii, ministerul de externe, împreună cu ministerul propagandei a organizat cu ajutorul grupului IV Răzleţi, o serbare cu datini de Crăciun în sala „Arta". Au fost prezente toate provinciile româneşti, indiferent de hotare.

PROGRAMUL

Programul a început cu echipele de ţărani din judeţele Mehedinţi, care au prezentat publicului: o ţurcă, o vasilcă şi un buhai. D Tasian a cântat lieduri germane pentru pomul de Crăciun, după care s'au jucat Căluşeii. Ţinuta vioaie a ţăranilor români a stârnit admiraţia prietenilor străini. La sfârşit, Moş Crăciun a spus cuvinte despre datinile româneşti şi a împărţit în numele camaraderiei româno-germane mici suveniruri ofiţerilor germani, suveniruri cari constau din batiste lucrate în motive româneşti, fotografia Căpitanului, cărţi din clasicii români, etc

După terminarea serbării, publicul a vizitat expoziţia legionară, unde s'au putut vedea lucrări făcute de camarazii din lagăre, cruciuliţe, iconiţe, troiţe, semne de cărţi, executate cu măestrie şi răbdare de mâini sfinţite prin jertfa acelor cari astăzi nu mai sunt printre noi.

Tot în această expoziţie se află şi un stand de cărţi legionare, manifeste vechi şi circulări de-ale Căpitanului, care au înfruntat prigoana.

PRIMA SVASTICA A FOST IN ROMANIA

O vitrină specială este ridicată unor descoperiri istorice, care s'au făcut în comuna Vidra Se poate vedea pe un capac de oală foarte bine semnul svastice!

Covoarele naţionale împodobesc sala Arta, arătând operelor străini comorile noastre artistice.

ASISTENŢA

Au luat parte d. general Antonescu, Conducătorul statului, cu d-na; Misiunea germană, în frunte cu d. von Neubacher; ministrul Italiei la Bucureşti, d. Ghigi, împerună cu atasatul aerului d. Palmentolo; d-ra C. Bonelli, soţia consulului italian şi d. Fromentini cu d-na, precum şi d-na baroană Aloisi; ministrul Japoniei cu suita; Iasinschi ministrul muncii şi sănătăţii; d. general Jonescu, subsecretar de stat al aerului şi marinei; general Pantazi, subsecretar de stat al apărării naţionale; general Dobre, subsecretar de stat al înzestrării armatei; general Ioaniţiu, Şeful Marelui Stat Major; d. Corneliu Georgescu, subsecretar de stat al colonizării.

Ministerul Propagandei a fost reprezentant prin d. ministru Al. Constant, subsecretar de stat al propagandei, înlocuit de d. Victor Medrea, secretarul general al presei şi d. Emil Bulbuc, secretar general

D. Vladimir Dumitrescu, secretar general al culteior şi artelor, d. Tuliu, secretar general al colonizărilor, d. Radu Mironovici, Prefectul Poliţiei Capitalei, d. comandant al „Bunei Vestiri", Ilie Gârneaţă, d. Manole Strolei, conducătorul sportului românesc; d. colonel Şt. Zăvoianu, d. Vică Negulescu, G Costa atasat de presă pe lângă legaţia Italiei, F Triandafilo, reprezentantul agenţiei Stefani, d. Borcea, director de cabinet, d-na Codreanu, d-na Tărtăşescu, etc.

ŞTIRI STUDENŢEŞTI

Departamentul Presei şi Propagandei din U. N. S. C. R. comunică:

AJUTOARE PENTRU STUDENŢII REFUGIAŢI

Deoarece U. N. S. C. R. acordă studenţilor refugiaţi exclusiv întreţinerea în cămine şi cantine, s'a intervenit la ministerul economiei naţionale, subsecretariatul de stat al colonizării şi populaţiei evacuate pentru obţinerea, în preajma Sfintelor Sărbători, de ajutoare pentru studenţii refugiaţi

Ca răspuns s'a primit următoarele:

In referire la adresa d-vs nr. 687 din 1940, înreg. la nr. 12462 din 1940, prin care v'aţi adresat acestui subsecretariat, pentru a se acorda ajutoare studenţilor refugiaţi, cu ocazia Sf. Sărbători ale Crăciunului, avem onoare a vă aduce la cunoştinţă că prin rezoluţie ministerială, s'a aprobat ca ajutor de Crăciun, câte 400 de studenţi refugiaţi, adică în total lei 680.000 pentru 1700 studenţi bursieri, cărora li se va distribui aceste ajutoare.

EXCROCHERII IN NUMELE STUDENŢILOR

In ultimul timp şi-au făcut apariţia anumiţi indivizi care, dându-se drept studenţi au încasat sume dela diferite societăţi şi întreprinderi în numele studenţilor.

S'a mai adus la cunoştinţa tuturor, prin ziare, că nimeni şi absolut nimeni nu are dreptul de a încasa bani în numele studenţimii, indiferent scopul care ar fi el.

Uniunea naţională a studenţilor creştini n'a dat la nimeni nici un fel de autorizaţie în acest scop.

Când se vor mai prezenta astfel de indivizi care, nu urmăresc decât a compromite Studenţimea Română sau un câştig personal, toţi cei în cauză sunt rugaţi de a anunţa imediat organele poliţieneşti pentru a fi aceştia şi deferiţi justiţiei.

Pentru a evita orice dubiu, reproducem aci o astfel de declaraţie de care s'au folosit câţi-va exerciţi pentru a încasa bani:.

„DELEGAŢIE SPECIALA

„In urma aprobării Departamentului U. N. S. C. R. şi hotărîrii Comitetului de Direcţie al Căminului „Central Cantacuzino-Grănicerul" luată în şedinţa din 3 Decembrie 1940

Delegăm pe d Marin C. Renu, funcţionar la acest cămin să facă orice fel de încasări în numele Căminului, fie din donaţiuni, fie din alte drepturi cuvenite nouă, eliberând chitanţă originală prevăzută cu sigiliul nostru din chitanţierul încredinţat în acest scop.

D-sa este autorizat să trateze cu furnizorii noştri, să facă plăţi în numele nostru, cerând aprobarea ad-ţiei în acest scop.

Dată la sediul nostru din Bucureşti, la 16 Decembrie 1940.

Director de Cămin,

Secretar General"

Comemorarea lui Vasile Alecsandri

la Academia Română

La şedinţa solemnă a asistat şi d. general Antonescu Conducătorul Statului

Vineri la ora 4 d. a. Academia Română a ţinut şedinţă solemnă pentru comemorarea lui Vasile Alecsandri.

La această şedinţă a asistat şi d general I. Antonescu, Conducătorul Statului şi preşedinte al consiliului de miniştri.

D. prof. *D. Caracostea* a făcut o comunicare vorbind despre „Alecsandri poetul".

In rezumat d-sa a spus următoarele:

Comemorarea jumătăţii de secol dela stingerea lui Vasile Alecsandri s'a săvârşit, nu vom spune în cele mai tragice, dar desigur în cele mai grele împrejurări ale istoriei noastre moderne. Obişnuit, afirmăm că, între arme muzeele amuţesc. Dar poezia are o funcţie vitală permanentă. Niciodată nu simţi nevoia de eliberare, de înălţare prin artă, decât la o oarecare distanţă după marile încercări. Cu cât zilele sunt mai aspre, cu atât forţele sufleteşti îşi cer drepturile. De aceea, în anul când odată cu semicentenarul morţii, se împlineşte şi un secol dela începutul activităţii lui Alecsandri, să ne fie îngăduit să-i presupunem destul de cunoscută viaţa, pentru ca să ne concentrăm asupra operei celui care a fost nu numai purtătorul de cuvânt al generaţiei sale ci al însăşi instinctelor neamului şi reprezintă cea mai aleasă glorie a Academiei Române.

Această adâncire în operă este cu atât mai necesară cu cât despre viaţa lui avem remarcabile contribuţii, pe când asupra operei, văzută în configuraţia sa în esenţa ei, nu putem înregistra decât prea puţin. In situaţia aceasta, cer îngăduinţa de a intra direct în miezul fenomenului poetic, presupunând opera cunoscută, aşa încât să-i putem contura sintetic semnificaţia.

După amănunţita cercetare a diferitelor aspecte ale creaţiunii sale, studiul imaginilor comune unitatea felului constant de a vibra în faţa lumii. De altă parte, figurile cele mai însemnate ale teatrului său reprezintă aceeaşi semnificaţie.

După cum ultimele drame sunt vibraţiuni proprii ale destinului de poet, tot astfel este şi acea poezie intitulată *„Unor critici"*, care pe drept se cuvine să încheie volumul de poezii, ca un testament literar. Subt imaginea zorilor, care nu se pot împăca cu amurgul, poetul, în *Fântâna Blanduziei*, exprimase prin Horaţiu melancolica renunţare la fericirile lumeşti, afirmând ca supremă consolare întoarcerea la poezie, subt semnul manuscrisului găsit al „Artei poetice". Este o împăcare subt zodia destinului de poet.

Dar ultimii lui ani au cunoscut tăgăduirea nedreaptă. Poetului ajuns în amurg, i se opunea gloria în creştere a lui Eminescu

Alecsandri uita însă ceva. Destinul unui adevărat poet nu se sfârşeşte niciodată. Nemurirea nu stă numai într'o împietrită desăvârşire, ci este un necontenit izvor de viaţă, un veşnic impuls către mai sus. Literatura post-eminesciană a fost într'o prea mare măsură o literatură searbădă şi problematică. Oricine se credea îndreptăţit să se întrebe:

„Ce caut eu între cer şi pământ? De aici un sentiment de viaţă care depăşeşte prin neliniştea oscilări amorfe şi acea întronare a spiritului de deshămare, care a bântuit literatura ultimelor decenii. Dar azi un nou sentiment de viaţă începe să se afirme. Insemnările meditative şi paginile de problematică ni se par perimate şi omul modern este chemat să ia o hotărâtă atitudine faţă de viaţă. In literatură, aici stă direcţia viitorului. Si cel semnul ei, Alecsandri, care vorbea de apusul lui, poate să dobândească o nebănuită actualitate.

Acel care la începutul activităţii lui, a găsit predominând limba lui Asaki, Heliade şi Ciparisu şi a creat în vers şi în proză, în eroică epică, dramă şi comedie, mai mult ca oricine limba de astăzi, era prin fericita lui structură sufletească născut să aibă în toate domeniile acel dar dumnezeesc al întrevederii viitorului, aceasta nu prin un profetism religios, ci prin intuiţia a tot ce stă normal în firea lucrurilor Pe calea aceasta el a fost socotit să fie purtătorul de cuvânt al destinului românesc pentru generaţia lui şi pentru totdeauna.

După cum biserica ne înfăţişează în povestirea vieţilor de sfinţi semnele sigure după care recunoaştem aici marile solii ale lui Dumnezeu: moaştele sfinţilor făcătoare de minuni, deci izvor de viaţă veşnică, tot astfel literatura are semne sigure ale marilor funcţiuni istorice. Din scriitori ca V. Alecsandri izvorăşte pururea viaţă nouă, potrivit nevoilor mereu reînnoite ale generaţiilor.

Comemorarea lui Arnaldo Mussolini

Familia „Luminiţa" din grupa IX-a a organizaţiei legionare a Capitalei, va comemora azi, Sâmbătă, în cadrul unei şedinţe solemne, de marele luptător al fascismului Arnaldo Mussolini, fostul director al ziarului „Il Popolo d'Italia", şedinţa comemorativă va fi la Fundaţia Culturală Carol I, din Piaţa Palatului. Vor lua parte: d. Pelegrino Ghigi, ministrul Italiei la Bucureşti, numeroşi membrii ai coloniei şi legaţiei Italiene, precum şi personalităţi din Conducerea Mişcării legionare.

Membrii Familiei „Luminiţa" vor fi prezenţi la locul indicat, la ora 17,30. Ţinuta cea legionară. Nu se admite nici o absenţă.